

S SEJ IZVRŠNEGA SVETA

Problematika urejanja stavnih zemljišč

V osnutku je bil program urejanja stavnih zemljišč za območje naše občine v letu 1986 predstavljen na eni izmed zadnjih sej izvršnega sveta. Sam dokument je dobro zastavljen, žal pa se je ob njem izkazalo, da bo potrebno dodelati vrsto sistemskih ukrepov predvsem na ravni mesta. To pa pomeni, da je treba spodbuditi in doseči operativno delovanje sklada stavnih zemljišč na ravni mesta in s tem v zvezi tudi doseči praktično uporabo enotne cene urejanja zemljišč. Pri sami pripravi prostorskih izvedbenih aktov se mora posvetiti bistveno večjo pozornost predvsem področju komunalnega urejanja zemljišč. Ob sprejemanju prostorsko izvedbenih nalog – predvsem zazidalnih načrtov pa se morajo obvezno sprejemati tudi odloki o prenehanju lastninske pravice, kar bo močno daljšalo odkup zemljišč. Na ravni mesta pa je potrebno vzpostaviti vsebinsko enak sistem za opravljanje industrijskih con kot velja za stanovanjske sisteme, saj se dogaja, da so investitorji v posameznih conah prepuščeni sami sebi, medtem, ko po stanovanjskih soseskah odločitev SSS pomeni avtomatično obvezo izgradnje primarnih komunalnih vodov s strani izvajalcev tako s poročja komunale kot tudi energetike.

Sicer pa za letošnje leto predvidena vlaganja v opremljanje zemljišč tako za stanovanjsko poslovno graditev, proizvodno-servisno graditev in ostalo gradnjo znaša milijardo 492 milijonov dinarjev. V danem trenutku ostaja vprašljiva realizacija v višini 282 milijonov dinarjev. Ta izpad bi bil delno omiljen, če bi uspela oddaja zemljišč v industrijski coni VP 3/2 Brdo (ni razrešen potek železnice) kot tudi oddaja nekaterih zemljišč na drugih območjih. Vsekakor si

bo vsled te situacije potrebno bolj angažirati pri pridobivanju primernih in sposobnih investitorjev.

Izvršni svet se je zavzel tudi za določanje prednostnih nalog, te pa so po njegovem mnenju: kompletno dokončanje industrijskih con RP-2 in VP-4 (kanalni vodi), urejanje tistih sosesk, ki v bistvu predstavljajo možnost celovitega zaključnega opremljanja, kar pomeni zmanjševanje dodeljevanja sredstev in usmeritev primarnih sredstev na območja, ki zagotavljajo v kratkem času kompletno dokončanje opravljanja s primarnimi vodi. In še nekaj povsem konkretnih pripomb: pospešiti je treba oddajo zemljišč v VP-3 Brdo, izdajo odločbe premoženjskega pravnega oddelka za VS-1/0 in VS-4/3, za področje trnovske soseske je treba opredeliti naloge izgradnje parkirišč, v soseski VS-3 Žičnica je treba izvesti pripravo za blok 1-2, nakazati je potrebno uresničitev planskih opredelitev v zvezi z vloge Peruzzijske ceste kot povezovalne ceste na kar so vezane nadaljne akcije, v program pa je potrebno vključiti tudi ureditveni načrt za Dom Malči Belič in za Biološko sodišče.

O varstvu pred nesrečami z nevarnimi snovmi

Pred časom je mestni štab za civilno zaščito (najbrže ni edini pristojen za to področje?) pripravil daljše poročilo o izvajanju varstva pred nesrečami z nevarnimi snovmi na območju ljubljanskih občin. Že bežen pogled v poročilo daje v KS, kako malo pozornosti kot širša družbeno politična skupnost namenja tem izjemno perečim problemom in kako malo se zavedamo, kakšne neslutene posledice lahko povzroči naš malomarni odnos.

Za ilustracijo nekaj podatkov. V uporabi in proizvodnji je na območju ljubljanskih občin

5.710 ton strupenih jedkih snovi (66), 2.649 ton eksplozivne snovi, 43.934 ton vnetljivih snovi (258), in 2,04 ton radioaktivnih snovi. Podatki v oklepaju naj bi veljali za našo občino. Sicer pa ti prikazani podatki niso docela točni in so tudi zelo spremenljivi. Tako na primer ne vključujejo podatkov o radioaktivnih snoveh v Institutu Jožef Stefan in v številnih obrtnih delavnicah ter dislociranih skladiščih OZD. Pri tem je tudi razvidno, da je nadzor med možnostmi onesnaževanja z nevarnimi snovmi na območju naše občine slabo razvit, saj že iz poročila izhaja, da potencialni onesnaževalci okolja v celoti sploh niso registrirani.

Bistvene ugotovitve so: prevozniki in drugi uporabniki zelo slabo poznajo mednarodne sporazume in predpise, ker se le-ti pogosto spreminjajo in ker še vedno niso prevedeni v naše jezike ali ker nekatere dopolnitve niso bile uradno objavljene, pomanjkljivi so predpisi o varstvu pri delu, posamezni predpisi so premalo usklajeni med seboj pa tudi sicer s predpisi o nevarnih snoveh se zelo pomanjkljivo ali pa neustrezno urejajo vprašanja pristojnosti in odgovornosti v zvezi z nesrečami z nevarnimi snovmi. Tudi ekološko varnostni nadzor nad naložbami se ponekod izvaja še vse preveč pomanjkljivo, v Ljubljani pa tudi ni institucije, ki bi se sistematično ukvarjala s spremljanjem vplivov nevarnih snovi na človeka in okolje ter nevarnosti nastanka nesreč z nevarnimi snovmi.

O tem poročilu je razpravljala tudi izvršni svet. Menil je, da je obveza vseh, ki ravnaajo z nevarnimi snovmi prav to, da storijo bistveno več v izvajanju varstva pred nesrečami z nevarnimi snovmi in na področju osveščanja vseh ljudi, saj je ravnanje z odpadki tudi odraz določene kulture ljudi. Pozval je predvsem pristojne mestne organe, ki so zadolženi za varovanje okolja, da pripravijo enoten program ukrepov pri ukrepanju za preprečevanje takih pojavov kot tudi pri določanju lokacij za nove obrate zlasti z inšpekcijskimi in drugimi pregledi in ustreznimi sankcijami.

Sicer pa je izvršni svet podprl pripombe in poročilo s tem, da se bolj poudari problem sedanjega odlagališča – centralne deponacije na barju, da je potrebno bolj pospešiti delo na področju deponacije posebnih odpadkov ter storiti bistveno več na področju reciklaže odpadkov, za kar imamo možnosti. Še to. Z oceno ogroženosti na območju občine – pripravlja jo občinski štab civilne zaštite pa bodo razpravljali na eni izmed majskih sej.

Pobuda za »boljši« bencin

Izvršni svet je ponovno sprožil pobudo za zmanjšanje vsebnosti svine v bencinu, ker ni nobenega razloga, da stopnjo vsebnosti svine v bencinu ne bi prilagodili ravni zahodnoevropskih stopenj, kar pomeni ob isti porabi goriva štirikrat manjšo emisijo svine v okolje.

O stanovanjski gradnji

Podatki o gradnji stanovanj tako v Ljubljani kot tudi v naši občini niso preveč zadovoljivi. Le 68,8 odstotka od planiranih stanovanj je bilo lani zgrajenih v Ljubljani. Vzroki, ki ovirajo načrtovano izgradnjo so: nerešen sistem financiranja stanovanjske gradnje (soinvestitor, proizvojni princip), nerazrešeni problemi v zvezi z oblikovanjem cen, v bančnih predpisih, v nesposobnosti financiranja graditve s strani proizvajalcev z vlaganjem obratnih sredstev, delno gradbeno zahtevnih zemljišč, spori z bivšimi lastniki zemljišč... Ti vzroki veljajo v veliki meri tudi za zaostajanje stanovanjske gradnje v naši občini. Preden zapišemo nekaj podatkov, velja poudariti, da tudi združena gradnja stagnira, zlasti zaradi zmanjšane finančne sposobnosti občanov.

V naši občini naj bi lani dokončali 361 stanovanj (314 v bločni in 47 v ind. gradnji), a žal je bilo ob letu stanje 180 oziroma le polovično. Na novo naj bi lani pričeli z gradnjo 457 stanovanj v bločni gradnji in 139 v individualni, pristopilo pa se je le h gradnji 69 stanovanjskih enot. Podatki torej niso nič kaj spodbudni. Ob tej informaciji je izvršni svet odločno postavil zahteve, da občinska samoupravna stanovanjska skupnost pristopi k aktivnostim na področju prenove stanovanj v občini, saj ni bilo storjenega popolnoma ničesar.

To in ono o obvoznici!

Čeprav se zdi konec gradnje 6,6 kilometra dolge južne obvoznice, ki bo speljana po naši občini, še daleč, saj naj bi bila narejena konec leta 1988, so morali gradbinci krepko pljuniti v roke. Glavna gradbena dela na cesti, za katero daje denar Skupnost za ceste Slovenije, opravljajo delavci SCT-Obnove, pridružila pa se jim bodo še nekatere manjša gradbena podjetja, saj je treba pri tako zahtevni gradnji združiti vse moči in znanje.

Cesta bo imela kar 21 cestnih objektov, med glavnimi pa so štirje nadvozi, devet mostov, viadukt, regulirati je treba pet vodotokov, vkopati hrib na Rudniku.

Pri Dolgem mostu prav zdaj poteka gradnja nadvoza industrijske ceste nad obvoznico. Nadvoz bo dolg 72 in širok 12 metrov, dvigoval se bo pet metrov nad cesto, stal pa bo na šestih stebrih. Po ter-

minskem načrtu bi moral biti narejen aprila prihodnje leto, vendar pa vse kaže, da bo gradnja končana prej, saj se je tudi začela prej kot je bilo načrtovano. Poleg tega nadvoza bo narejen še nadvoz Peruzzijske ceste, kar 282 metrov dolg nadvoz nad Ižansko cesto in poleg priključka na Peruzzijski se priključka na Kardeljevi in Dolenjski cesti.

Najzahtevnejša bo gradnja mostu čez Ljubljano, kjer prav zdaj utrjujejo desni brežini Ljubljanice in Iščice. Most čez Ljubljano bo dolg 158 in širok 30 metrov, stal pa bo na betonskih 16 pilotih. Začetek gradnje je predviden za letošnji november, po terminkem planu pa bi moral biti most narejen konec maja 1988.

Zelo zahtevna in dolgotrajna bo tudi gradnja priključka na Dolenjsko cesto, kjer je treba narediti kar sedem metrov globok ukop v hrib, v ukop pa bo speljan nadvoz nad »dolenjko«. Konec gradnje tega priključka je predviden za november leta 1988. Ob tem naj še povemo, da bo prav do priključka predstavljena tudi končna postaja mestnega avtobusa na progi III.

Pa še južna obvoznica v nekaj številkah: imela bo štiri vozne pasove, široke po 3,75 metra, ostavna pasova bosta široka po tri metre, srednji zeleni pas z bankinama pa štiri metre. V spodnji ustroj ceste je »zapičenih« 2,7 milijona drenažnih trakov, ki segajo do 15 metrov globoko. Za utrjevanje in nasutje spodnjega ustroja ceste pa bodo porabili več kot 410.000 kubičnih metrov elektrofiltrskega pepela iz ljubljanske Toplarne.

Ob delu ceste, ki poteka ob sanitarni deponiji bosta zagotovo zgrajeni bencinski črpalki, kako pa bo z gradnjo sprva načrtovanega motela, pa za zdaj še ni znano. Pomembno je, da so se gradbena dela začela, saj je bilo treba na to pravzaprav dolgo čakati. Ljubljana svoj 23 kilometrov dolg obvozni sistem prav gotovo potrebuje, mi pa južno obvoznico še posebej, saj bo v veliki meri razbremenila razpadajočo in vso pokrpano Tržaško cesto.

UTRJEVANJE TERENA – Na obeh straneh Ižanske ceste delavci vgrajujejo v traso do 15 metrov globoke gruščnate »kole«.

V Mercator Konditorju dnevno pripravijo okoli 400 tort ter nekaj deset tisoč kosov različnega peciva. Foto: A. D.

MERCATOR ODPIRA VRATA POTROŠNIKOM

Zmajčkov butik izvrstnih slaščic prilagojen željam kupcev

V okviru tesnejšega sodelovanja med združbo MERCATOR-KIT in organiziranimi potrošniki je bil organiziran obisk predstavnikov potrošniških svetov v Mercator Konditorju. Namen obiska (podobni so bili tudi v drugih proizvodnih organizacijah Sozda MERCATOR-KIT) je bil, da potrošniki oziroma njihovi predstavniki spoznajo problematiko tovarne slaščic, njeno vodstvo pa naj bi prisluhnilo njihovim željam in zahtevam ter, v kolikor bi dopuščale tehnološke možnosti, le-tim prilagodilo svoj proizvodni program.

Žal predstavniki potrošnikov tokrat niso pokazali prevelikega zanimanja in izkoristili ponujene možnosti. Od 12 vabljenih predstavnikov potrošniških svetov ljubljanskih občin, mesta, republike in mestne konference SZDL ter organiziranih potrošnikov pri sozdu, so prišli v Mercator-Konditor le predstavniki potrošnikov občine Moste Polje. Si lahko to nezanimanje tolmačimo kot zadovoljstvo potrošnikov s proizvodnim programom in kvaliteto »Zmajčkovega butika izvrstnih slaščic«?

Potem ko je Vukadin Nedeljković poslovni sekretar PO sozda na kratko orisal prizadevanja za čimboljše stike z organiziranimi potrošniki ter nanizal akcije, ki jih Mer-

cator pripravlja, je Uroš Gros, direktor DO Mercator-Konditor predstavil svojo tovarno slaščic, ki je edina tovrstna tovarna v Jugoslaviji. Kar 60 odstotkov prihoda ustvarjajo s proizvodnjo slaščic, ki jih prodajajo v desetih lastnih lokalih, z njimi pa oskrbujejo še 270 prodajal v Ljubljani in obmestnih občinah.

Ker so povsem odvisni od potrošnikov in njihovih želja, stikom z njimi namenajo veliko pozornost. To se jim obrestuje. Od kar so se preselili v novo tovarno ter prilagodili proizvodni program zahtevam ljubljanskega tržišča, so povečali prodajo za 30 odstotkov. Nekaj je k temu prispevala tudi propaganda, za katero izdajajo 5 odstotkov ustvarjenega dohodka.

Predstavnike potrošnikov iz Most so najbolj zanimali drugačne oblike pakiranja slaščic kot tudi urejenost Konditorjevih slaščičarn. Slednjemu nameravajo v Konditorju v prihodnje nameniti več pozornosti, saj s svojimi slaščičarnami tudi sami niso v celoti zadovoljni in se zavedajo pomanjkljivosti, ki jih opažajo tudi potrošniki. Na Mestnem trgu 17 pa nameravajo prihodnje leto odpreti ekskluzivno slaščičarno, takšno kakršne pri nas še ni.

ANDREJ DVORŠAK